

ROMANS

PRZEKLETA

TŁUMACZENIE Z FRANCUSKIEGO

(Ciąg dalszy). — No, te poważne rzeczy, które, miałeś mi powiedzieć! — Rzeczywiście! — rzekł biorąc na odwagę — bardzo ważne rzeczy.

— Ah! Naprawdę sprzedam, że wszystko może się jeszcze ułożyć. Nie wznosząc się przeto bez miary.

Helletta brwi ścignęła i niespokojnie oczyma wodziła.

— Żono moja najdroższa, rzekł Piotr nagle, głosem drżącym ze wzruszenia — chce błagac cię, żebyś była pamiętała o przyszłości naszych dzieci i o swojej!

Wyproszowała się urażona i wyniosła. Uważasz, że za dużo wydadę, i że powinien się ograniczyć?

Zdwił ją chłodny ton Piotra. Lecz on zaraz głosem pieszczotliwym zaczął:

— Latwo ci to przyjdzie. Helletto najdroższa. Masz obecnie wszystko, czegoś pragnęła; konie i powozy wystarczają na długo; dom przyodolony jak mało który... Latwo ci przyjdzie, najdroższa, zmniejszyć wydatki, a wtedy zakłady nasze, który jest jednym z najlepszych na przedmieściu, będzie ocalony.

— Jest więc zagrożony? — rzekła chłodno. — Był wczoraj, moja Helletto. Wczoraj brakło w kasie stu tysięcy franków, a żeby stało czoło terminom przy końcu miesiąca.

— A dziś? — Znalazłem sto tysięcy franków; są już złożone w kasie. To Michał stary sługa mojego ojca, ocalał nas...

— Ocalał! — Tak; ocalał. Nie zdajesz sobie sprawy, Helletto, z katastrofy, jaka nam groziła! Było to bankructwo natychmiastowe. Bankructwo hańbiące, z jakiego nie można się już podnieść! Rozumiesz? Powiedziałam ci, że byłbym nas sprządnął ruinę. Nikt by nas nie żałował. Byby to wstyd i hańba... i to Michał, stary mój Michał ocalał nas. Możemy mu podziękować, Helletto!

Rozemniała się tak drwinnie, że Randal zdziwił.

— Śmiejesz się? — rzekł z goryczą. Nie masz więc sprawy, Helletto? Nie rozumiesz, co jest powściągnięcie i wdzięczność? Nie rozumiesz salachet nocki? Nie masz w pierśnaku żadnego uczucia? O! Helletto, Helletto!

— Co czego powiedział? — rzekła ze złością. — Bankructwo ominięło nas, ominięło się, jeśli chcesz — więc cóż chcesz, żeby nam to poradziła! Ja za nie nie odpowiadam, nie wiem nic, i nie widzę nic nie chce.

— Helletto!

— Tym razem Randal się obrzydł.

— Nie chcesz o niczem wiedzieć? Jednak wysubstawsz mnie do końca. Pomyśl o przyszłości dzieci. Nie powinnaś rozrzucać pieniędzy. Helletto jak dotąd; oszczędzaj; odmów sobie, jeśli będzie trzeba tych tualet kryształowych, jakie kobiety rozsądne krytykują, bądź skromniejsza, postępuj jak kobieta uczciwa.

— Co mówisz? — Nie podziwiam twego postępowania, bo gdyby tak było, zabiliem cię... Cień podziemia nie powinien paść na matkę moich dzieci! Oh! nie pochodziś z Glennem, Jesteśmy tylko Randal, lecz pochodziś z uczciwych robotników, którzy nigdy z honorem w układy nie wchodził.

Zamyślił się, potem mówił z dumą: — Oczu chcesz, żebyś wiedziała, widząc cię oddzielną, o jednej godzinie wyjeżdżając eleganckim powozem, samą zającą i powracając późno, aś na obiad, nie znajdując chwili czasu ani dla dzieci, ani dla mnie, który, jak wiesz, cały dzień pracuję?

Odpowiedziała: — Powinieneś być tak mówić przed ożenieniem się ze mną, Piotrze.

— Tęby cię oddałoś odepnie, prawda? Więc mnie nie kochałaś, tylko przez wyrachowanie wyznałaś mi?

I trzęsąc się, powtarzał: — Tyś mnie nie kochała! tyś mnie nie kochała!

Nie nie odpowiadała na te bolesne wykrzykniki.

Pochylna, z rękoma, zatopionemi w złośliwych włosach, myślała o tej ruinie, a oczy jej szły ogniem się zapalały.

Oh! po co wyszła za tego człowieka!

I w sercu jej wzburzonym powstał obraz łtnego, obraz człowieka z arystokratycznej rodziny, jak ona, lecz, jak ona, nie nie posiadająca: ubogi sekretarz ambasady, dumny, ale bez szlachy w kieszeni.

Ile razy marzyła o zburzeniu tego domu, gdzie jednak była tak szczęśliwa, o zrujnowaniu Randal na korzyść tamtego, którego kochała szalenie, i była także szalenie kochana!

I podczas, gdy zmartałwa, myślała o kochanku, Randal pochylony ku niej, próbował jej pocieszyć, całował włosy, sztył alabastrów, szepotał do ucha słowa nadziei: jutro Michał przyjdzie i dwieście tysięcy franków, pieniądze są w kasie. Niebezpieczeństwo odsunęło, mogą być znów szczęśliwi. Interes dobrze idzie; trzeba tylko zmniejszyć nieco wydatki, zostać oszczędniejszą, przewidującą, myśleć o dziełach, jakie, takie czują kochanych

I kłęcząc prawie u jej nóg, prosił o przebaczenie, że tyle jej powiedział... Czyż nie jest jego miłością, jedynym jego uczuciem?

Lecz ona, ciągle zimna, jak kamień, nie odpowiadała.

— Przebaczysz, wszak prawda? — Nie, nie przebaczę. To coś zrobił, jest nieuczucie. Powinieneś być powiedział to wszystko przed naszym pobraniem; wtedy na pewno nie zostalibyśmy panią Randal, żoną handlarza mebli z przedmieścia św. Antoniego.

— Co ty mówisz? — Tym razem Piotr wyprostował się i zmierzyl ją wzrokiem pełnym pogory.

— Ocho! — rzekł — czuję bowiem, że cię zmiłnowidzę! Ty tak mówisz? ty, matka mojej Gizeli i mojej Fernandy?

Patrzyła w przetrzęsioną, z rękami na kolanach zaciekłoniętą.

— O tak, masz rację — lepiej byłbym zrobił, żeniąc się z dziewczyną z ludu, któryby ze mną pracowała, podtrzymywała przyzwyczajenia i czułość i nie wstydziłaby się, że do mnie należy.

— podczas, gdy ty, arystokratka, zarozumiała z nazwiska; ty, którą kochałem, wzięłam za żonę, zgogaciłem, nie umiesz znaleźć wobec takiego nieszczęścia, ani słowa żalu, ani słowa pociechy...

Śmiała się nerwowo, gryząc białymi zębami chusteczkę z batusu.

Przemówiła nakoniec: — Słuchaj mówisz... nie znalazł twych zdolności oratorskich. Ledo do czego to prowadzi? Jeltell dobiego to zrozumiałam, powinienem oddać żyć, jak zwyciężona miszkańka, serowad ponoczocho moje, twoje i całej rodziny. Sprzedaj konie i powozy, jeździć kochałem, jak wychwalane dziewczęta z ludu, jednym słowem, wyśrzasz się wszystkiego. Taka moja przyszłość, wszak prawda?

— Helletto! Helletto!

— Oto, czego odepnie wymagasz... Lecz lepiej przyznał odraz, że Michał, jeśli nie twoja matka, poradził ci tak i nie mówmy o tem więcej. Pochylny jesteś cudzemu natchnieniu. Nie próbuj przeszywać w swoich słowach odnajdując przekonania mojej świelki i tego starego kasjera, którego oddawna powinoweliśmy odprawić; nie trzymaj się w takim poważnym interesie, jak twój, starych niedołęczyń.

Piotr Randal już nie słuchał. Nie racząc na to odpowiedzieć, z sercem zranionem wylbiegł z buduaru i zamknął się w swym pokoju.

Matka czekała na niego.

— Widziałam się z Michalem; wiem wszystko — rzekła głosem wielkiej tkliwości, przerywanym jednak łkanem.

— Matko, dobrze! Michał wszystko ci powiedział. Zadług ukrywałśm przed tobie położenie, a powinieniem był wcześniej z tobą się obznałm; moglibyśmy razem walczyć, aby znieść katastrofę, która wczoraj jeszcze zdawała się niemożliwą. Lecz na szczęście minęło niebezpieczeństwo. Michał dla nas odarł się za wszystko.

Matka zbliżała, czoło jej się zamczuryło.

— Michał to zrobił? — trzymając się za głowę — więc Michał to zrobił?

III. W noc...

Skoro Helletta sama pozostała w buduarze — wstała z sofa z twarzą zmienioną.

Powoli uduła się do siebie, potem przeszła do małego pokoiku różowego, gdzie spała Fernanda, jej córka wybrana.

Słyszała bijącą ósmą godzinę, dzwoniącą... i ciągle zamyślona, nie ruszała się z miejsca...

Dwudziesty ósmy październik, za dwa dni koniec miesiąca. Za dwa dni 30-ty, spłata weksli...

Michał wjmuje z kasy dwieście tysięcy franków, które w tej chwili tam leżały.

W duszy jej zakiełkowa myśl piekielna.

Spokojnie zupełnie, położyła się i spała mocno.

Nazajutrz, jak zwykle, zjadła śniadanie z rodziną; żadnej aluzji do sceny wczorajszej nie było.

W ciągu dnia, korzystając z nieobecności Randal, ubrała się na cmentno i wyszła.

Na bulwarze skingła na fiakra i kazała zawieźć się na ulicę Le Pelelier.

Przed No. 4-tym fiakra stał.

Helletta wysiadła, weszła do domu, potem na schody i zatrzymała się w antresol.

Wyszła z kieszeni mały klucz, otworzyła drzwi, zastąpiła pasowym akksamitem, i weszła do przedpokoju, potem do flumuaru, wybitoego materją japońską i umielbowaną z przepychem.

Jeszcze jedna para. — Aktorka Kalog i dyrektor teatru de Courville otrzymali rozwód w sądzie paryskim.

ZAWIADOMIENIE

YONKERS

Klub T. Kosciuszki

Szanowni Obywatele:...

Niniejszym listem zawiadamiam, równocześnie zapraszam o przybycie na posiedzenie Klubu T. Kosciuszki, które odbędzie się we wtorek dnia 11-go listopada, br., o godz. 8ej wieczór punktualnie pr. 46 Orchard St.

Sprawy ważne, wybór nowego zarządu czyli dyrekcji na r. 1925. Jak kazaniem członkowi Klubu wiadomo, ten będzie miał prawo głosu w wyborach, równocześnie zostały wybrani do zarządu, co do C. C. Holding Corporation, a więc kaźdy dobrze myślący członek Klubu powinien się o takowe posiedzenie na czas, a wenezas w i nie dnia Dobro Domu Narodowego i dobra ogólnego postarać się o wy bór odpowiednich i zdalnych do zarządu ludzi, aby nasza bezinteresowna sprawa przeważyła na nasz na darmo, aby aby postępowania uczciwie naprzód, aby zażęć dzieło urzęzyciwnie dla dobra całej Polonii w Yonkers, N. Y. Jeszcze raz zaznaczam, iż ta sprawa nędzyczą jest ważną na dzień każdego członka Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

Każdemu członkowi Klubu, który szczerze, życzliwie do budowy Domu Narodowego.

Z szacunkiem, S. Kordzikowski, sekr. 429 Nepperhan Ave.

WIADOMOŚCI Z NEW JERSEY

PASSAIC

Weterani Wojny Światowej uprawili do kompensacji, którzy dotychczas nie wysłali swoich aplikacji do Washingtonu, mogą zasięgnąć pomocy w tej sprawie, udając się do newarskiego oddziału American Red Cross. Oddział ten przyjmuje aplikacje w każdy wtorek i piątek w godzinach od 10ej rano do 4ej po południu. Aplikacje muszą być przesłane do Washingtonu przed dniem 1-go stycznia, 1925.

NEWARK

Balet i Koncert Luni Nestor

30 listopada w niedziele, w Krueger's Auditorium zapowiadają się koncert i Balet p. LUNI NESTOR, słynnej polskiej artystki-tancerki, która wystąpi w baletach „Dawne Czasy”, „Egipskie Freski” i „Amarilla”.

W koncercie przyjmie udział znakomity wiolonczalista, wirtuoz p. Adam Schmidt i inne profesjonalne siły artystyczne.

W przyszły wtorek w rocznicę zawieszenia broni (Armistice Day), odbędzie się wielka manifestacja pokojowa przy udziałzie weteranów wszystkich wojen w jakich Ameryka brała czynny udział. W pochodzie przy ulicach śródmieścia, wezmą udział przez weteranów Wojny Domowej z r. 1861, weteranów wojny z Hiszpanii z roku 1898 i Wojny Światowej, także powołani Weteranów Armii Bożej, członkowie tej ostatniej poraz pierwszy wystąpią w nowych mundurach, in cporowie i z orkiestrą na czele.

Kazimierz Worch wystąpi dnia 16 listopada

Pięknym śpiewem zachwycąc, a swym młodzieńczym humorem burzący śmiechem wzniecać będzie słowny artysta „Teatrów warsz.” Kazimierz Worch na sali parafjalnej św. Stanisława przy Livingston St. o godzinie 7:30 wieczorem. Koncerty tego artysty uchęlnie nazywają umiar artystyczny. K. Worch kolosalnie sukcesy występów za wiedzca swemu wielkiemu talentowi, który mu zjednał tysiące wielbicieli. Wytworzył ten artysta jest niewyczerpany w repertuarze pieśni i nieoporniany w pomysłach dowcipu, zdobywca więc on z miejsca serca wszystkich. Wobec tego, że artysta zaszkodził sobie w Newarku ogromną sympatię ogółu, po zostawiając niezapomniane wrażenie swym pierwszym koncertem, jak również i ze względu na najświetniejszą, całkowicie nową i dobrowolny program, spodziewany jest wielki napływ publiczności tak z Newarku jak i z okolic.

Chciał nagrodę za zwrot skradzionych spodni

Thomas O'Kane, lat 17, z pn. 521 New Jersey Ave., skradł kilka par spodni ze składu A. C. Barker, z pn. 308 New Jersey Road Ave. Widząc potem, że spodnie na niego były za duże i nie mogą być sprzedane nikomu, zwrócił się z nimi do Barkera, domagając się 3 dolary nagrody za znalezienie ich. Barker zamiast mu zapłacić, kazał go aresztować. Po wzięciu na policję, że młody O'Kane posiadał jak on innemu młodzi, że daby dobrą nagrodę temu, który mu zwrócił skradziony towar. O'Kane — przyniósł ją do kradzieży.

W zdrowie ciele, zdrowy duch

Wznowienie gimnastyczne dla starszych odbywać się w klubie na sali Sokola, przy Belmont Ave. Kto się interesuje, prosimy, by się zgłosił do powyższego lokalu. Gimnastyka, zapasy, gry, łaźnia itp.

ELIZABETH

Dziecko zleciło z trzeciego piętra — żyje

Niewiele miast może się pochwycić takim nadzwyczajnym wypadkiem, jakim miało miejsce tutaj wczoraj. Wypadek ten jest trzecim z rzędu w bieżącym roku. I to jakby oddziały pierwszych wieków. Mowa tu o trzech letnich dziewcząt, Janinie Bendzak, z pn. 143 1/2 ul., która spadła z trzeciego piętra i uszła cała.

Mejska Iwona Osławił wczoraj przeszczepiła 240,025 dolarów na budowę nowej szkoły publicznej przy Edgar road, w pobliżu Bayview. Szkoła ta stanie oddzielnie dzw. nocy polskiej.

KALENDARZYK ZABAW W NEW JERSEY

11 listopada — Związek Przekleto uprawia w swoim ogrodzie. Adres: 255 Court Street, Newark, N. J.

POSZUKIWANIA

Konsulat Generalny uprasza osoby niżej wyszczególnione lub osoby mogące udzielić informacji o nich, o hasłach powyższych, do Konsulatu Generalnego w Rzeczypospolitej Polskiej, 3 Third Ave., New York City, o którym otrzymaną wiadomości, prosimy przesyłać do Montclair, New Jersey, na w. r. 1870 we Wsi Budy Pręski, w roku 1908 wjechała do Ameryki.

Morys Andrzej, urodzony w wsi Michalówce, powiat Nowy Sącz, w 1911 wyjechał do Now Yorku, dawniej zamieszkiwał w Hoboken, N. J.

Osoby posiadające bliźnięta, informacje o dacie i miejscu urodzenia, prosimy przesyłać do Konsulatu Generalnego w Rzeczypospolitej Polskiej, 3 Third Ave., New York City, 553 Third Ave.

Pamiętajcie o Funduszu im. Józefa Piłsudskiego!

ASPIRYNA

Wstrzegajcie się imitacji

Dopóki nie sobaczysz nazwy "Bayer" na paczce lub na tablecie nie otrzymasz prawdziwego Bayer wrobu, przepływanego przez lekarzy przez przeszło dwa dziesięcia try lata i uznanego przez miliony, jako doskonały na:

Zasobienie Ból głowy Ból zębów Lumbago Ból Uszu Reumatyzm Neuralgia Bóle wewnętrzne

Przyjmując tylko "Bayer's" Tabletki Aspiryny, Każda taka paczka zawiera wiekszą wskazówką. Wygodnie pudełko z 12 tabletkami kosztuje kilka centów. Aptekarze również sprzedają fiakonki z 24 i 100 tabletkami. Aspiryna jest marką ochronną wyrobów Bayer Monocapitalesciester Salicylicacid

Pamiętajcie o Funduszu im. Józefa Piłsudskiego!

Panna Margaret Wright pierwsza sprzedała znaczek Czarowego Krzyża kucharzowi okręgu Mayflower

Panna Margaret Wright pierwsza sprzedała znaczek Czarowego Krzyża kucharzowi okręgu Mayflower

F. BERNARTOWICZ:

POJATA

CÓRKA LEZDEJKI

(Ciąg dalszy) Nie donosiły nam dzieje, co się stało z oborem nieszczęśliwego księcia i jakim sposobem znajdujący się w zakładzie Skiergiełło wybrakował z niego; mniemał trzeba, iż garstka żołnierzy dowiadzały się o uwielbieniu swych wodzów, poszła w rozrypek, lub przez mocniejszego nieprzyjaciela do złożenia broni przynuszona została.

Przyjął Kiejstut ten odwet z nieulgętnym umysłem, spodziewając się, że później może wruszono serce synowca racy te przynajmniej względem nośda dla niego zachowają, jak o nim niedługo w podobnym okazał przypadku; mniemał też, że jeśli nie liłość, to dla oszczerzenia niedziadę do mu, ze chce zdjąć pęta z nóg stryja; ale ta nadzieja okropną prawdą omijoną została.

Nieszczęśliwy starzec, bez względu na włos sły, na życie pełne chwały i tak bliską krwi związek, wtrącony został do głębokiej więzi! Tyle razy wyszedł szczęśliwie z rąk obcych nieprzyjaciół, z więzów krzyżackich i polskich, w haniebnej warowni synowca, któremu tyle dobrego uczynił, miał jeździć na dnie ostatek. Głęboki, murem otoczony loch, okno małe o kilka sngni nad głową, ziemia błotem i zgnilizną pokryta, nie obcewały mu nigdy, aby przy swoim wieku i ranach mógł domierzyć kresu oznaczonej nędzy. Na większe jeszcze udręczenie, widać wykonawcami rozkazów zwycięzcy, tych samych ludzi, którzy niedawno wybrali przez nie go do postępowania postępków Jagiełły, tak mu fałszywie o poprawie jego dotęśnienia czynili. Niedługo Proksa, Bilgen i Mostew obchodzili się z więźniem, jak gdyby nie był ich panem; Żybita tylko, dozieracz niedługo kominów, ukazywał mu użalenie niejakie. Widok ich i ta nieuległa surowość, pozbawiona wszelkiej ludzkości, do której nieszczęśliwy więźniak u nich przynajmniej miał prawo, bardziej go nad wszystko boleły; umiał jednak być męcznym i tak nimi pogardzał, że nie dał nawet im poznać, aby mu kiedy znawali byli. Został już tylko jeden wierzny Sławek, który nie mogąc panu opuścić, wdzierał się gwałtem za nim do lochu i tyle próbami dokazał, że tu los jego dzielnie pozostawia.

Niedługo trwał stan niedoli Kiejstuta; piętego dnia uwiezienia ujrzał w jego światło, w otworze i spuszczenia jego do lochu drabing. Sławek nie w ten widok cieszył go nadzieją zmiany więzi, na laskawą niewolę; dnia tego bowiem dowiedział się od spuszczonego jedynie niewiasty, że nadeszły z Wilna rozkazy rozkazowania więźnia i przeprowadzenia go do drewnianego domu, który niedługo Jagiełło zajmował; ale ta wieść krótko na rozkosz ustąpiła pewności.

— Kiejstucie, gotuj się! — dał się słyszeć Proksa, którego głos grzmiał podwajając głębość więzi. — Koniec twej nędzy, śmierć ci przynosim.

Spokojnie czuigny starzec usłyszał swój wyrok. — Wrócić ujrzał zstępujących czterech zabójców ze sznurami i toporem; Sławek rzucił się na nich bezbrzonnym, lecz zaraz ciężki upadł bez sily.

— W tymże to lochu zgon mój spotyka! — zapytał powalony kłosem. — I mój rdz, młoda siewa, i ten orzech, którym tyle posług objawiało u czyniłem, nie mająż żadnego względu u mego zwycięzcy?

— Mylisz się — przerwał Bilgen. — Jagiełło nie chce twej głowy, inna głazdi ci się rąk. Umiało być w szacunku zachwamy bądźże odważnym w niedoli.

— Tyś to chciał brata pańskiego wyrzucić z majątku — odezwał się Mostew.

— Tyś zadawał Wołdyję, tyś go ludowi ha pośmiewisko wystawił. Czy domyślasz się teraz, kto cię tam do niego posyła? — ponowił Bilgen.

— Kłamięz — rzekł starzec — bezbrzonnym zabijać nie umiem. Wołdyję zginał mimo mnie wiedy; Jurga, tobie podobny, zgon jego przyspieszył.

— To wszystko jedno — rzekł Proksa — lecz tyś poddanych na panów podburzył. Jeszcze mi będziesz rozprawiał? — Już zbrodniarz chwycił ciężki starca za brodę szanując.

— Czekał, podły! — zawołał Kiejstut zstawiając się ręką. — Nie udję wam, ale śmierć moja odemnie być musi.

W tej chwili Sławek legł na ziemi zaczął szwyci ił i pana zakłaniał, aby się upokorzył, ale głos jego nie był słyszany.

— O ziemie z nim naprzód — odezwał się Mostew.

— Darujcie mu! darujcie dziś tylko — padłszy na kolana wolał Żybita — może jeszcze przebaczenia przyjdzie.

— Cicho, nikczemny! objeżdż się bez ciebie — zawołał Proksa. — Dalej Bilgen, Mostew, gdzie macie sznur?

— Jeszcze słowo — rzekł starzec o mur o party. Tyko mi powiedzcie czy i Witolda los taki czeka?

— Tam się dowiesz — ukazując w górę rzekł Bilgen.

odebrał; drudzy zapewniali, że go Jagiełło kazał zamordować, przysuwając nawet imiona zwyciężczych zabójców. Cóżkolwiek bądź życie zgon Kiejstuta niezatartą zostawia na zawsze Jagiełły plamę, gdy go pojmawszy zdradliwie, obchodzili się z nim jak z ostatnim zwycięzcą. Jeszcze za panowania Zygmunta III, widziano w Krewie ostatki więzi, w której ten krwawy czyn dopełniony został).

— Bracia! — ujrzawszy krew z niego płynącą krzyknął przerażony Proksa — sam się przebił!

— Już nie oddycha — rzekł Bilgen. — Cóż teraz uczynim?

— Cóż mamy czynić? — odpowiedział Proksa. — Cóż my winni, że mu tak pilno na tamten świat było? Robiliśmy, co nam kazano; ilichy mogło wiedzieć, że miał artykuł w rękach. A potem, mo bracia, nie trzeba rozpaczć; zobaczycie, popłaczć trochę, a potem jeszcze dziękować nam będą, że się tak go łatwo pozbyli.

— Czy będą dziękować, czy karać — odezwał się Żybita — ja wcale nie powiadam, zemnie nie chciał do tego ani żartem, ani prawdą należeć.

— Będziecie ty tańcował, jak my zagramy. Tak mówił Proksa i krzapiąc dobrą myślą pomieszanym kolegom, zbliżył się do Sławki, przeproszał za zarzwanie i prosił, aby w czasie nie odmówił świadectwa, jako Kiejstut własną zginął ręką. Ale pelen rozpaczy młodzieniec, śmierci tylko wolał, żadnych od zabójców nie chciał przyjąć starań.

ROZDZIAŁ IV.

Rycerz pobojny.

Ocenił bracie dobrze, bo miał kłopoty. A bij mocno na tebie, aż obuch otoczy. Kłódkę gęsto standardy, by nie uderzyło. Szlachom też zawleczy, aby mocej było.

Rej.

Gdy nieszczęśliwy Kiejstut w Krewie dokonywał życia, na zamkach wileńskich tak zupełnie panowała spokojność, tak jednolista szał rzecy koleje, że najmniejszy pozor nie mógł podać w porozumienie Jagiełły, aby w śmierci stryjowskiej miał jaką udział. Cały zajęty urządzeniem państwa, największą część czasu poświęcał ważnym o dobro Litwy staraniom. Nie przezwalał go jednak śród tych zatrudnień zajmować obraz nieznaną pięknością. Umieszczony na pierwszym miejscu w izbie bankietów, był ciągłym przedmiotem jego czułych zastanowień i ledwie nie równa część bóstwa odbierał. Nie stracił on jeszcze nadziei wydobycia z Trojdana powiezeń, że który przagnął tak żywo. Przekonany, że postrach i obietnice niewielekiedy czynią na nim wrażenie, usiłował zyskać drogą poufalską, czego nie mógł wymóżyć przemyślem; i w tym celu, wzywając go często na zamek, starał się mu dawać dowody żywej chęci. Nie wzbierał się Trojdan tak zaszczytnym oznakom, miał własne widoki w zyskaniu zaufania księcia; niemniej jednak umiał być panem słów swoich. Poznał prędko Jagiełło daremność usiłowania; owszem im go bliżej do siebie przypuszczał, tem jawniej spozostgał, że sam Trojdan jest dla niego coraz większą zagadką. Już mógł czystym okiem widzieć w zbiorze złych i dobrych przywidy księcia, łatwe przyzwyczenie się do ośm, było jedną z jego celniejszych własności; dopóki, jeśli sztuka podobania się, lub istotne zajęcie zjadłszy względem jego, jakby prędko to przyzwyczenie zamieniał się musiało w potrzebę. W tym się on przypuszczał, że znaczenie zaczął względem Trojdana poznawać, im bardziej się mu dawał młodzieńcem znowawca, tem więcej jego przychylności zyskiwał, tak dalece, że książę na nagle odgadł czas w jego rozmowie przepadał. Dnia jednego, przy piękny wiosennym poranku, chodząc z nim po walech, ujrzał kilku wieśniaków, którzy nianki pokłon oddając, starali się przystąpić do niego; Jagiełło sądząc, że ze skargą przychodzą, pytał, czego żądają.

— Oświecono panie! — zabrał głos dziesięćni gromady — wielka się na ziemi twojej dzieje bogów obraza! Dwie milie stad, niedaleko wsi naszej, chrześcijanie kościół stawiają.

— Co! chrześcijanie kościół stawiają! — powtórzyl zdziwiony Jagiełło — to być nie może!

— Tak, tak, oświecono panie! — odezwał się inny — kościół stawiają. Już schodzilo z pierwej, kiedyśmy ich dnia jednego o świecie raz pierwszy ujrzel; było ich wienczas dwa czelka i dwie niewiasty. Naprzód prosił, aby im na kilka dni pozwolił starzej baszty, co na górze ponarskiej niedaleko wsi stoi. My, nie wiedząc, co to są za piaki, pozwoliliśmy im w baszcie zagnieździć się. Otóż, laskawy panie! jak tylko ją zajeli, zaraz się ich więcej znalazło. Znalazły się piątkie karosze, roste konie, oręże i inne naczynia. Wydobyli swe broń, zaczęli spuszczać drzewo, obrabiali i po swojemu ją składać, a my patrząc daliśmy się, co z tego będzie.

— Prawda — rzekł drugi — żeśmy do drzewo krzywdy nie mieli, bo nam dobrze placili; ale gdybyśmy wiedzieli, że to na kościół, żeby nam i złote góry dawali, nigdybyśmy na to nie pozwolili.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Miljoner A. P. Widener z żoną wychodził do Europy po głównym procesie przeciw rozsyłkiem księcia Jossupowi

LISTY Z FRANCJI

(Ciąg dalszy ze str. 1-cj)

neratów postanowila konkurować z faszystowskim unikatem. Do niedawnego czasu wszystkie szło we Włoszech i Hiszpanji zupełnie po myśli tamtejszych panów położenia. Dopiero ostatnie tygodnie, wykazywał całą ohyde, jaka kryją w sobie środowiska rządowe obywateli krajów. Wiemy, jak krwawo tłumiono tam lada sprzeciw ze strony terrorystów i niszcząc wszelką opozycję, tak, że z czasem niedługo, który odwydział się zwrócić uwagę na jakokolwiek niestosowność Benity czy Frim.

Reakcja jednak potrzebuje o-fiar. To też zaczęło haęgienko faszystowskie dymić i fermentować. Związki chemiczne ludu „przekonał” z prawicy zaczęły wytworzać odurzające gazy, które w pierwszym rzędzie dotknęły samych operatorów.

Ci sami „liberal” wloscy, który wybrani zostali na listy rządowa i jednolitości z faszystami uchwalili projekty Mussoliniego, nagle, pod wpływem zabójczych stosunków w parlamencie włoskim odczuli w sobie pierwiastek reakcyjny i postanowili wyżyć się na całość, jakimi ich ubrał Mussolini.

W Hiszpanji chociaż faza szynku gene. Rivery przebiega inna koleje, jednak sens moralny pozostaje ten sam. W konkluzji zauwamyliśmy zupełnie rozkład w środowiskach rządów reakcyjnych we Włoszech i w Hiszpanji. Rekiny za cofaczkę zjadają się już wzajemnie i są bliskie upadku, z którego już się więcej nie podzwymia.

Innego jednak zdania jest para francuska, która się zdaje, że tylko ona potrafi rządzić Francją z korzyścią dla kraju i polityki i administracji wewnętrznej. Jak dotychczas, reakcja francuska wierzy w zdolności Millerauda, dowodem czego może być drogę kupno dziennika „l'Avanti” („Przyszłość, a za parakoliska nazwa), który bę-

Oto Sposób Leczenia Ruptury

Zadziwiający sposób leczenia w domu! Lecze, że każdy może się sam nauczyć na rupturę rozrywając czy małe. Nie kosztuje spróbować.

Pracuje teraz — dajcie! Miałe to Wam znaczącość nośnego pań przy całej sz-

dzie rzecznikiem idei millerandzistów. Poza tem, z dzwina doprawdy wytrwałością pracują na zgubę własnego kraju i inne zwioly, które z reakcją i buntującym klerem katolickim stanowią dobraną kompanję, nadającą się do pierwszego transportu na de portację do kolonij karmych.

Francuskie kola rządowe zwróciły już od dłuższego czasu uwagę na fakt bezpodstawnie rosnącej drożyzny zbroja, która nieusprawiedliwionej po obfitych zbiorach i przy pełnych spichazach portowych ziarna zagranicznego. Blizsze dochodzenia dają niedopuszczalne rezultaty. Oto sprzedają zboża, a raczej jego na znajduje się pod kontrolą rządową. Niesumierni spekulanci nie mogą zbyt śrubować bez pośrednio odbiorcom cen zboża, niechcą się do sprzedawcy fikcyjnie sprzedające i kupujące na pomiedzy sobą. Gdy zboża przedzie nie p. dziesięciu właścic-

Brooklyn i okolica

Pierwszy odczyt w Komitecie im. J. Pilsudskiego w Greenpoint wygłosił ok. B. Blazewicz w sobotę 11-go listopada, o godzinie 8-iej wieczorem w sali Domu Narodowego, a o stosunkach w Polsce opowie ok. W. Gruberski, który niedawno powrócił z Polski. Wstęp wolny.

Ocenne przybycie uprasza KOMITET. Tajemnicza włóczęga. Tajemnicza zniknięcia trzydziestoletniego Ernesta Schwera, zdrowego i weselogo chłopca, z syna strażaka ogniowego, zdaje się być blizko rozwiązana. Dom rodzinny Schwera znajduje się w blizsiej bagna Cowilla na krańcach Richmond Hill. We wtorek 28-go października Ernest po zabawie w gronie kolegów poegzał się z nimi, mówiąc, że wraca do domu i poszedł drogą graniczącą z bagniskiem. Od tego czasu chło piec zginął bez śladu. Darnieństwo było słuchać i 200 kolegow z szkoły przyszuwalił bagniska i miejsce, gdzie chłopak zastawiał pułapki na krety, nigdzie nie znalazł oniego godnego uwagi. Tymczasem pan F. Hoffman, mieszczący z cdkami w sąsiedztwie rodziców Ernesta, opowiedział policy o napastowaniu i cędy przed jakiegoś włóczęgę.

Obie dziewczyny Wilma i E. Edith nieraz musiały być samotną drogą wiodącą przez bagnisko. — Od kilku miesięcy bracia ze sobą nie widzieli, chociaż w czasie wycieczki, który kilka razy pędził za nimi. Obecnie policja poszukuje tajemniczego samotnika na mozarach, podejrzewając go o morderstwo młodego Ernesta. Nie od kilku tygodni panu oca widzieli, że chło się wykluczonym, że chło też przyszedł wielu swoich rówieśników udał się w podróz w pogoni za przgrydan.

Udużony gazem. Zapach gazu rozchodzący się po całym domu nr. 248 przy 37. ulicy zaniekopki mieszkańców. Zdał się wychodzić z pokoju Louis Jesse. Kiedy wyłmano drzwi, znalazeno zwłoki Jessego na łóżku. Gaz wychodził przez otwarty kran. Według wszelkiego prawdopodobieństwa jest to wypadek samobójstwa. — Jese zamieszkał przy tym pokój dopole rok od tygodnia. Nikt go nie znał. Policja znalazła list z podpisem „Mamie”, i adres: J. T. Gutney St., Brooklyn”. Przepuszczanie list był od żony zmarłego.

Polscy lekarze. Telefon, Hugonot 8718 DR. LOUIS S. GRZYC 102 10th Street, Brooklyn, N. Y. Ciepła, Manhattan Ave. i Franklin St. Od 1 do 6 pop. i od 6 do wieczora. W niedzielę i świętach nie przyjmuje. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718. Dr. Grzyca dopłaca wstępu. Telefon, Hugonot 8718.

